

ning er ingen Løsning. Jeg begriber ikke, at den højtærede Minister kan sige det. Vi tager 267 Præster bort fra Sjællands Biskop og lægger ind under Københavns nye Biskop. Han faar ikke alene Københavns og Frederiksborg Amter; men han faar Bornholm, Færøerne og Grønland, og nu hedder det sig ogsaa, at han skal til Amerika. Det nye Stift er saa omfattende som vel muligt, og man aflaster det nye Bispedømme med 267 Præster foruden Missionspræsterne, som ikke er taget med, og vi giver ham 75 Præster paa Lolland-Falster i Stedet, og vi giver ham Sæde i Roskilde, hvor der stadig væk er Eksprestog og den allerletteste Forbindelse. Jeg synes oprigtig talt, at Biskoppen der vil faa det ikke saa lidt bedre end den Biskop, som sidder der nu, og jeg synes ogsaa, han vil faa det lige saa let som nogen af de andre Biskopper, ikke at tale om, at han faar det lettere end Ribe Biskop, som nu ogsaa skal have Tørring Len med.

Saa bliver der sagt, at det er urimeligt nu mellem anden og tredie Behandling at nedlægge et Stift, det kommer bag paa Folk dernede. Hvis vi havde fulgt det Ændringsforslag, som stilles fra anden Side om at lægge Sorø og Præstø Amter ind under Lolland-Falster, er jeg overbevist om, at alle dernede vilde have protesteret derimod: Vi vil ikke løses fra vor gamle sjællandske Forbindelse, vi er Sjællændere — den sjællandske Følelse vilde vaagne hos dem, og jeg tror, vi vilde have faaet ikke blot kvantitativt flere Protester, fordi der er to Amter, medens Lolland-Falster kun er et Amt, men vi fik maaske endogsaa dybere nede fat. Nej, Sagen er den, at Folk synes altid bedst om de Forhold, de nu har. I Enevældens Tid kunde man oprette et nyt Stift paa Lolland-Falster, og de var den Gang saa sparsommelige, at de sagde: Vi lader denne Sognepræst, som sidder i et fedt Embede, samtidig fungere som Biskop. Men efterhaanden gik det over til, at han ogsaa økonomisk blev Biskop ligesom de andre. Det var Fordelen i Enevældens Tid, at der ikke blev Vrøvl. Lige meget om det er en Station, vil skal nedlægge eller oprette, faar vi Protester fra een Side og Tilslutning fra en anden, men Rigsdagen maa tage sit Ansvar. Det foreliggende Spørgsmaal var ogsaa fremme ved anden Behandling, og som Repræsentanten dernede fra (A. M. Hansen) meddelte, har vi i lang Tid drøftet Spørgsmaalet i Udvalget, og det har ikke været nogen Hemmelighed dernede, at der var noget i Gære. Jeg beklager, at man ikke

allerede ved anden Behandling fik Tilslutning til denne Ordning, men nu ligger Forholdene, som de ligger.

Kirkeministeren (J. C. Christensen):

Det nytter ikke, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Moltesen) henviser til Præstetallet, det er slet ikke det afgørende med Hensyn til et Bispeembedes Udstrækning. Dernæst vil jeg sige, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ganske vist har Ret i, at hvis vi havde vedtaget, at Sorø og Præstø Amter skulde være gaaet over til Lolland-Falster Stift, var der formodentlig nok kommet Protester dernede fra, men vi vedtog det ikke, det var det fornøjelige, at den Slags Ting lod vi være med at vedtage paa en Studs, uden at Befolkningen havde været med til at afgøre det. Jeg synes derfor ikke, at det Argument, det ærede Medlem der fremførte, havde nogen Kraft: Endnu mindre Kraft synes jeg, der var i det sidste Argument, det ærede Medlem fremførte, nemlig at Enevælden kunde oprette et Bispeembede paa Lolland-Falster og et paa Als, som var af meget mindre Udstrækning, uden at Befolkningen sagde noget imod det, selvfølgelig, det var at give dem Embedsmænd, som de syntes, der var god Grund til, medens der her er Tale om at tage en Biskop fra dem, som de sætter Pris paa at beholde, saa den Sammenligning gælder hverken til Wandsbeck eller andetsteds.

Blang: Det er meget beklageligt, at det ærede Medlem Hr. Moltesen ikke ved tidligere Lejligheder noget stærkere har demonstreret sine Sparsommeligheds-Teorier i dette høje Ting; der har været adskillige Lejligheder, hvor det havde været betydelig mere paakrævet end ved denne. For et Aars Tid siden eller saa gennemførte vi en ny Ordning for vort Udenrigsministeriums Vedkommende, der medførte Oprettelse af et betydeligt Antal nye vellønnede Embeder. I Efteraaret rejste jeg her i Folketinget Krav om i Sparsommelighedens Navn at nedskrive en Bevilling paa 100 000 Kr., som den danske Stat, jeg havde nær sagt til ingen Verdens Nytte, yder overtor skønlitterære Forfattere, da vilde jeg have været taknemmelig for det ærede Medlems Bistand. Det ser underligt ud, at det udelukkende er i Sager, der gælder Guds Rige, at der skal spares i dette høje Ting.

A. M. Hansen: Jeg vil gerne ytre min Glæde over, at den højtærede Kirkeminister fandt mit Forslag bedre end det